

DUVARDAKİ ATATÜRK

Av. Prof. Dr. Erzan ERZURUMLUOĞLU*

Atatürk'ün "*en büyük eserimdir*" dediği Cumhuriyet'in sekseninci yılını kutluyoruz. Ancak görüyoruz ve yaşıyoruz ki, az da olsa, Cumhuriyet'in nimetlerinden herkesten çok yararlandığı halde Cumhuriyet'e, özellikle onun kurucusuna açık kapalı düşmanlık yapmakta olanlar vardır ve varlıkları inkar edilemeyecek kadar açıktır. Atatürk'e ve devrimlerine düşmanlık zaman zaman öyle boyutlara varmaktadır ki, bunu sadece biz değil, yabancılar da gözleyip saptayabilmektedirler. Bizi bu yazıyı yazmaya sevk eden de nesnelliklerinden ve bilimsel düzeylerinden kuşku duymadığımız bu yabancılardır.

Prof. Hirsch, 1976 yılında yazdığı bir mektupta¹ "*Türkiye'den sık sık okuduğum gazete ve dergilerden kazandığım intiba şudur ki.. Atatürk'ün resmi duvarlardadır. Fakat galiba Türk gençliği ve Türk politik adamlarının yüreklerinde yalnız nadiren yaşamaktadır. Büyük yazıklar olsun. Atatürk eserini Türk gençliğine emanet etti. Öyle değil mi?*"

Prof. Fauad Ajamı (Fuat Ajamı): "*...Kemalizm dağıldı. Türkiye'nin laik ve modern rüyası çatladı ve Arap ülkelerinden Brüksel ve Berlin'den Türkiye'ye Amerikan karşıtlığı rüzgarları esiyor.*"² demektedir.

Mustafa Kemal Atatürk yedi düvele karşı kurtuluş savaşı verirken, Yunan orduları ile fiilen karşı karşıya olduğu halde, Yunanistan'ı hiç önemsememiş, asıl düşmanın İngilizler olduğunu söylemiştir. Atatürk kendi doktorluğunu da yapan Dr. Refik beyle (Saydam) konuşurken "*...Sen ne söylüyorsun doktor, İngiliz bu, İngiliz'de hile mebzul...*"³, Fransız gazeteci

* Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi.

¹ "Hirsch'den Mektuplar" 1988, (Zafer Gören), *Radikal* 09.07.2003 The Wall Street Journal Europe.

² Attila İlhan, *Allah'ın Süngüleri* (Reis Paşa), s. 312, 558.

³ *Ülkü, Halkevleri Mecmuası*, 1933-41, s. 189.

Marie Laure Oiselet ile yaptığı söyleşide ise: "... Yunanistan'da başa Venizelos geçmiş Kostantin geçmiş, Düvel-i Muazzama için fark edebilir; bizim için bir şey fark etmez, çünkü hasm-ı biamanımız (amansız düşmanımız) İngiltere'dir."

Amansız düşmanımızın o günkü Başbakanı Loyd George adeta İstanbul'daki işgal güçleri komutanının "mağlupların itiraz hakkı yoktur" sözünü doğrularcasına "insanlık tarihi bir kaç yüzyılda ancak bir dahi yetiştiriyor. Şu talihsizliğe bakın ki o dahi bugün Türkiye'de doğmuştur." diyerek, Atatürk'ün "dahi"liğini kabul ve teslim etmiştir.

Ancak tarih göstermektedir ki bir ülkenin iç düşmanları dış düşmanlarından daha tehlikelidir. Nitekim "dahi" Atatürk'ün ve devrimlerinin iflah olmaz iç düşmanları dış düşmanlarımızla işbirliği içinde çeşitli kılıklarda seksen yıldır düşmanlıklarını sürdürüyorlar.

Bir özdeyişimizi dikkate alarak "ısıracak köpek dişini göstermez" deyip düşmanlıklara gülüp geçebilirsiniz, ya da İsmet Paşa'nın "...Bir inkılap için ölüm darbesi, her şeyin kazanılmış ve emin bulunduğu zannedilmesidir" sözünü kulağımıza küpe edip, devrim düşmanlarının hiç boş durmadıklarını bir an bile unutmazsınız.

Atatürk ve onun Cumhuriyeti ile devrimlerine karşı olanlar yukarıda da belirttiğimiz gibi açık kapalı çeşitli kılıklarda karşımıza çıkmaktadır. Kategorize etmek gerekirse bunları şöyle sıralayabiliriz.

- Dini bilgileri sadece dindarlıkları olan cahiller
- Dini siyasi ve ekonomik çıkarları için kullananlar
- Yeni Osmanlılar
- İkinci Cumhuriyetçiler
- Hazcılar (Hedonisme-Hedonist)

Dini Bilgileri Sadece Dindarlıkları Olan Kitle

Bunlar hayatlarında bir kez olsun Kur'an ya da kutsal bir kitabı okumamışlardır. Dini bir ticari meta gibi kullananlar, daima bu kitlenin varlığını sürdürmesine dikkat etmişlerdir. Machiavelli "devletin idaresi için dinin zaruri olduğunu ileri sürerek, hükümdarın, batılığını bildiği halde dahi, dini tutmak ve ona desteklik etmek görevi ile de yükümlü olabileceğini" söyler.⁴ Çağımızda her biri bir oy ya da geçim kaynağı olarak görülen bu kitle, Cumhuriyet'in ve kurucusunun "efendilerinin ayaklarını yıkayacak kadar kişilikleri ezilmiş en zavallı düşmanlarıdır."

⁴ B. Bury, *Fikir ve Söz Hürriyeti*, (Ç. Avni Başman), s. 33 vd.

Dini Siyasi ve Ekonomik Çıkarları İçin Kullananlar

Bunlar genelde kişisel olarak hiç üretken olmayan ancak kurnazlıkları ile paranın her şeyi özellikle de siyaseti denetlediğini keşfedenlerdir. Bunlar, "Dini parça parça edip fırkalara ayıran" bu nedenle Peygamberin dahi kendileri ile ilişkisini kestiği; yamandıkları tarikat şeyhlerinin, oturduğu yerde müritlerinin akıttığı paralar ve sair değerlerle nasıl bir eli yağda bir eli balda bir yaşam sürdürdüğünü gördükleri için, zengin olmak uğruna içinden sivrildikleri cemaatin sürekli ümmet statüsü içinde kalmalarını yeğlerler ve "ululemr'e itaat ber mucib-i şeriat" ilkesine dayanarak temiz inanç sahiplerini istismarı olağan bir davranış gibi görürler. Yine bunlar özel yaşamlarında hiç bir zaman demokrat olmadıkları halde, demokrat gibi görünüp, bolca din, düşünce ve vicdan özgürlüğünden söz ederler. Ancak din, düşünce ve vicdan özgürlüğünün laik düşünce sisteminin ve demokrasinin sonucu olduğunu bildikleri halde gerçekte inanmadıkları demokrasinin bir araç olduğunu zaman zaman itiraf zorunda kalırlar.

Kur'an'ın açık ayetlerine karşı, biz Kur'an'ı enine boyuna yorumladık, bundan böyle yorumlanacak bir şey yoktur diyerek "İctihat kapısını (Sedd'u bab'il-ictihad)" kapatan, (La yekdirune 'ala l'ictihadi asla) "onlar asla İctihada muktedir değildirler" diyerek, akla gem vuran, bu akıl dışı davranışlarına karşın, görülen acıklı haline rağmen; insanların uyanmaması için, akıl ve bilimin üstünlüğüne inanan; İslam'ın yüce Peygamberinin "İlim Çin'deyse gidin alın" düşüncesine de uygun biçimde, ulusuna tek kurtuluş yolunu akıl ve bilim olarak gösteren M. Kemal Atatürk'e karşıdır. Ancak bunlar para ve iktidar için gerekirse, bir kaç yıl önce Kayseri Belediye Başkanı'nın, bir "10 Kasım" anmasında itiraf ettiği gibi, bağırlarına taş basarak M. Kemal Atatürk'ün huzuruna çıkmayı da ihmal etmezler.

Ünlü tarihçi Bernard Lewis İslam'ın Krizi adlı kitabında "Bugün Batılı politikaları meşgul eden anahtar soru basitçe şöyle ifade edilebilir: İslam, fundamentalist ya da değil, Batı için bir tehdit midir?"⁵ diyerek yaptığı tahlin sonunda bir bakıma siyasal İslamcılar için şöyle bir yargıya ulaşıyor: "İnançlı Müslümanlar olmayı sürdüren ve modern batı toplumunun kusurları yanında, üstün yanlarını da modern bilim ve teknolojinin yarattığı araştırmacı ruhu; modern demokratik yönetimlerin doğurduğu özgürlüklere bağlılığı gören başka Müslümanlar da vardır. Bunlar, inançlarına ve kültürlerine bağlı kalırken, daha iyi ve daha özgür bir dünya yaratma yolunda bize katılmayı istiyorlar, Yine, batıyı nihai düşman ve kötülüklerin kaynağı olarak görmekle birlikte, gücünün de farkında olan ve nihai mücadeleye daha iyi hazırlanmak için bazı çağdaş düzenlemelerden yana olanlarda vardır." "Bunları birbirine karıştırmazsak akıllılık

⁵ Bernard Lewis, *İslam'ın Krizi*, (Ç. Abdullah Yılmaz), s. 33-34.

etmiş oluruz" demektedir. Kuşkusuz ülkemizde insanlarımızın büyük çoğunluğu samimi olarak dinine bağlı ve çağdaş bir yaşamdan yanadır. Siyaset yapanların içinde de azımsanmayacak kadar akla ve bilime önem verenler vardır. Ancak Şaire (Fuzuli) yedi yüzyıl önce *"Selam verdik rüşvet diye almadılar"* dedirtecek kadar, yolsuzluklarla nerdeyse özdeş hale gelmiş bir İslam dünyası maalesef gözler önündeysen yolsuzlukları bulundukları yeri laik düzene borçlu olan, ve laik olmayan bir devlette asla böyle bir rapor hazırlayamayacaklarını bildikleri halde laik ahlakla ilgilendirecek kadar olayları saptırabilen siyasiler de vardır. Böylelerinin varlığını hiç akıldan çıkarmamak ve nihai amaçlarının ne olduğunu doğru anlamak gerekir. Şair İsmet Özel uzun yıllar içlerinde bulunan değerli bir kişi olarak *"İslami kesimin önceliği çıkar."* (Milliyet, 10.08.2003) diyor. O halde Kutsal kitabına ve yüce Peygamberinin düşüncelerine karşın, düşünmeyi yasaklayan Kur'an dışı *"saptırılmış bir din özgürlüğü"* anlayışı ve *"Muaviye'nin adamları devenin erkek ya da dişi olduğuna bakarak değil, Muaviye'ye bakarak karar verir"* diyen Muaviye tarzı yönetim veya olayları değerlendirme anlayışı ile, düşünce ve vicdan özgürlüğü ya da demokrasi yandaşı olunamayacağı gibi, doğal olarak M. Kemal Atatürk *"yandaşı"* da olunamaz.

Yeni Osmanlılar

Bunlar genelde düşüncelerini ve düşmanlıklarını açıkça söylemeyecek kadar yüreksiz ve korkaktırlar. Bu nedenle çoğunlukla yön-temleri, satır aralarında Atatürk devrimleri ile Cumhuriyet'e dalaşmak ve Osmanlı'da gerçekte hiç de bulunmayan vasıfları ona izafe ederek, Cumhuriyet'i karalamaktır.

Örnek vermek gerekirse, bunlar özellikle Osmanlı'nın çok hoşgörülü olduğunu yüzyıllarca değişik etnik gurupları büyük bir maharetle bir arada yaşatmayı başardığını; ya da tıpkı 18.08.2003 tarihli *Milliyet Gazetesi'*nde çıkan şu yazı *"... Geçmişi ile bağı neredeyse bir yüzyıl önce tepeden bir kararla kesildiği ve yukarıdan aşağıya dayatılan biçimsel değişikliklerle şekillendiği için Türkiye toplumu (Türkler değil) içerikle pek meşgul olmaz. Bu yüzden de felsefe yapmaz"* görüşünde olduğu gibi bilimsel hiç bir dayanağı olmayan safsa-talarla devrimleri karalarlar.

Etnik yapıları değişik Osmanlı kullarının bir arada sesini çıkarmadan yaşamasının asıl nedeni hiç kuşkusuz sadece Osmanlının hoşgörüsü değil, henüz o tarihlerde millet ve milliyetçilik kavramlarının olmamasıdır. XIX. yüzyılın başlarında yavaş yavaş milliyetçilik kavramının ortaya çıkması (yüzyılın en büyük buluşu diye nitelenir) ve yirminci yüz yılın başlarında iyice gelişmesiyle birlikte tarih bilenler teslim eder ki, Müslüman olmayan

tüm etnik gruplar Osmanlı'ya başkaldırarak ondan ayrılmışlardır. Türk olmayan Müslüman Arnavut-Bosna- hariç, öteki etnik guruplar başka bir deyimle Araplar ise, İngilizle anlaşıp birinci dünya savaşında Osmanlı'yı arkasından vurmuşlar ve ayrılmışlardır. Bugün Türk Ordusu'na karşı Irak'tan yükselen sesler, herhalde bizim yeni Osmanlıların yere göğe sığdıramadığı değişik etnik gurupları bir arada yaşatma uzmanı mahir Osmanlı sevgisinden kaynaklanmaktadır.

Yeni Osmanlılar "geçmişle bağımızı kesti" diye zaman zaman özellikle dil devrimine saldırmaktadırlar. Osmanlı'nın kullandığı saray dilinin, Anadolu'da yaşayan Türk halkının dili ile uzak yakın bir ilişkisi yoktur. Anadolu'da Türk halkı Türkçe konuşur. Sarayın dili Farsça, Arapça çok azda Türkçe karışımı kökü, kökeni, kendine özgü grameri olmayan Fars esasları ile yazılan bir dildir. Bir ulusun yüzyıllarca ihmal edilen konuştuğu diline dönüp onu geliştirmek için çalışıp çabalamak niçin geçmişle ilgimizi koparmak olsun?

Bir soluk türkü, ölümsüz bir sevgili olan dilimizi, yabancı dillerin istilasından kurtarma çabası neden tepeden inmeciliktir? "Padişahımız efendimiz" sarayında Türk dilini yasaklarken o dilin sahibi ulusuna mı sordu? Atatürk'ün dil devrimine ilişkin çaba ve çalışmaları O'nun kafasından kaynaklansa da her devrimin altında olduğu gibi TBMM'nin katkı ve kararları vardır. Tek adam yönetimleri tepeden inme olmuyor da TBMM kararları mı tepeden inme oluyor? 1926'da kabul edilen yasalarımızın dili bilindiği üzere Osmanlı'nın İstanbul'da kullandığı saray diline çok yakındır. Ancak o dili Türk halkı hiç anlamamıştır. Hep yasa dilinden yakınmıştır. Uymak zorunda olduğu yasaları anlayabilmesi için yasa dili Türkçeleşmektedir. Şimdi Türkiye'de Türkçe yazılan yasalar bizi geçmişimizden mi koparıyor?

Türkiye'de felsefe yapılmamasını devrimlere bağlamak bilgisizliğin ötesinde tam bir cehalettir. Böylesine cehalet ise, ancak "tahsil ile mümkündür." Osmanlı'da bilim ve felsefe neden gelişmedi? Sorusuna, Cumhuriyet dönemimizin değerli bilim adamı Macit Gökberk'in anlatımı ile felsefenin cevabı "Nerede din ve devlet baskısı varsa orada bilim ve felsefe olmamıştır. Özgürlük yoksa felsefe de olmaz."⁶ şeklindedir.

Araştırmacı Faroqki Osmanlı'nın sosyal ve kültürel hayatı ile ilgili değerlendirme yaparken şu saptamayı yapmaktadır: "Osmanlı İmparatorluğu'nun sosyal-kültürel hayatı büyük ölçüde İstanbul'da yoğunlaşmıştı." Böylece İstanbul karşıtı olan taşra ise yolsuz, yoksul, kurak, çorak, çıplak, sürgün yeri; görece Osmanlı'nın Sibiryasıdır. Bağrından çıktığı Türk ulusu-

⁶ Bozkurt Güvenç, Türk Kimliği, Kültür Tarih Kaynakları, s. 209.

nun öz yurdu Anadolu'yu sürgün yeri Sibiry'a gibi gören bir anlayışla Türk ulusunun bilimsel ve kültürel ne gibi sıkı bir bağı varmıştı koparılmıştır?

XIX. yüzyılın sonlarında hatta yirminci yüzyılın başlarında bir üçgenin iç açılarının toplamının kaç derece olduğunu bilmeyen Osmanlı âlimlerinin ve Osmanlı mülkündeki eğitimin düzeyini bir Osmanlı subayı olan Hüsrev Gerede bakın anılarında nasıl dile getiriyor: "19 Ağustos 1919, Salı, 2600 metre yüksekliğindeki Dumlu Dağı'na çıktık Yirmi yıl önce öğrenciyken de babamla çıkmıştım. Hatta Sansaryan Okulu öğrencileri de o gün Tabakak'ül Arz (Jeoloji) öğretmenini Haçaturyan'la birlikte oraya gelmişlerdi. Almanya'da yetişmiş olan Haçaturyan'ın öğrencilerini çevresine toplayarak iki göz biçiminde görünen göller üzerine yaptığı açıklamaları görünce kendi okuduğum Mülki İdadi'nin yürekler acısı durumu ile öğretmenlerinin bilimsel düzeyini bu okul öğretmenleri ile karşılaştırmış büyük bir acı duymuştum."⁷

Feldmareşal A.Von Moltke de Türkiye Mektupları adlı eserinde (sh.281) Os manlı'daki eğitim acı gerçeğini şöyle dile getiriyor: "Okuma yazma bilen bir Türk'e hafız yani bilgin denir. Kur'an'ın ilk ve son surelerini ezberlemekle tahsilini tamamlar, dört işlemi de pek azı tam olarak bilir. Herkesten fazla aydın diyebileceğim ricalden bir Türk fala ve rüya tabirlerine tamamiyle bağlıydı ve dünyanın küre şeklini tasavvur bile edemiyordu; sadece nezaket icabı ve biz bu nokta üzerinde o kadar inatla durduğumuz için dünyanın bir tabak gibi düz olduğunu iddiadan vaz geçmişti."

Türkler (Türkiye toplumu) bu içler acısı eğitim sistemi ile bağınu kopardığı için mi? Felsefe yapamıyor. Yoksa halen dünya dönmüyor diye Cidde Üniversitesi hocalarının dehşetengiz (ciddi) bilgilerinden yoksun kaldıkları için mi felsefe yapamıyor?

"Basın Holding" in kenarında köşesinde hasbel kader yer tutmuş; aşktan, fizikten, kimyadan, felsefe ve siyasete dek her konuda ahkam kesen bilgisiz bilgiler, kamuoyu araştırmaları güvenilir kurumlar sıralamasında sizi % 0-3 arasında değişen değerlerle sonuncu sıraya oturtmaktadır. Bu gerçeğe karşın siz tam bir pişkinlikle marjinal ideoloji sahiplerinin yöntemiyle "dam üstünde saksağan" örneği, her zaman açıkça Atatürk'e karşı tavır alamadığınız için, satır aralarında devrimlere saldırmaya devam ediyorsunuz. Bu kompleksinize bilimsel bir açıklama bulabiliyor musunuz?

İkinci Cumhuriyetçiler

Bunlar basın "holding" in deyim yerindeyse "yazı fırıldakları" oldukları için bilmedikleri ve uzmanı olmadıkları konu yoktur.

⁷ H. Sami Önal, Hüsrev Gerede'nin Anıları, s. 69.

Kimileri yeni Osmanlılıkla İkinci Cumhuriyetçilik diye uydurdukları sıfat arasında gidip gelen, ömrünün kırk yılını faşizme adanmış, faşizmin ülkede iktidar olması için nice cinayetlere alkış tutmuş, tüm gençliğini Atatürk'e -"Atatürk" demez sürekli Mustafa Kemal derler- düşmanlıkla geçirmiş basın holding de "Gazeteci-Yazar" sıfatını iktisap ettikten sonra hıdayete erip, kendi deyimleri ile "liberal demokrat" olmuşlardır.

Kimileri de, ömrünün büyükçe bir bölümünü "Komünizm"e adanmış, dağlara çıkmak için gerilla kamplarında eğitim görmüş, aç yatıp tok kalkarken, Gorbacov'un hayallerini yıkmasının akabinde sayın Özal'ın cömertliğine mazhar olup, içkili, kadınlı burjuva masalarında oturup hayatın tatlı yanını keşfettikten sonra, birden bire, "Cumhuriyet'in yanlış kurulduğunu" fark ederek, kendinden menkul "bilimsel" argümanları ile, Atatürk devrimleri ve Atatürk'ün "en büyük eserimdir" dediği "Cumhuriyet"i ortadan kaldırıp, "İkinci Cumhuriyet"i kurmak için "basın holding"de yer tuttıkları köşelerde bilimsel mücadeleye girmişlerdir. Bunlar kendilerine genellikle "Araştırmacı gazeteci yazar" sıfatını yakıştırmaktadırlar.

Bunlar kendilerine hangi sıfatı yakıştıırırsa yakıştıırınsınlar halkın onlara yakıştıırdığı sıfat "dönek"tir. Halkın gözündeki güvenilirlikleri % 0-3 arasındadır.

Faşizm artıkları ile dönemlerin Cumhuriyet'in yanlış kurulduğuna ilişkin savlarının Türkiye'nin o gün içinde bulunduğu koşullar dikkate alındığında hiç bir geçerliliği yoktur.

Halkının yüzde yüz'ü nerdeyse okuma yazma bilmeyen, yüzyıllarca her türlü bilimsel ve teknik gelişmenin dışında tutulmuş bir toplumda Cumhuriyet nasıl kurulabilirdi? Bırakınız halkı, Mustafa Kemal ile Kurtuluş Savaşı'na katılan komutanların hepsinin vatanseverliği tartışmasız olmakla beraber, çoğunun kurtuluş savaşının "Padişahı ve Halifeyi" kurtarmak için yapıldığını düşündükleri de bir gerçektir. Nitekim Kemal Paşa "Arkadaşlarımdan bir çoğunda ne fikir ne de tedbir kabiliyeti yoktur."⁸ diyerek ne denli güçlükler içinde olduğunu ortaya koymuştur. Gerçekten Sened-i İttifaktan Cumhuriyet'e dek geçen süreçte Osmanlı da zihinsel gelişme olmakla birlikte, cumhuriyet ve demokrasi istemi yoktur. Cumhuriyet ve demokrasi, ilk kez hedef olarak Atatürk tarafından dile getirilmiştir.

İkinci Cumhuriyetçilerin 1920'lerdeki versiyonlarından Lütfi Fikri'nin halifeliliği kaldırmak "Türklük için kendini öldürmektir" şeklindeki görüşüne, sanki halife yada padişahın beyninde oluşmuş bir Türklük kavramı varmış gibi itibar edip beklenilmeli miydi? Tüm bunlara karşın, kuşkusuz her şey

⁸ Hüseyin Gerede'nin Anıları, s. 178.

gibi, cumhuriyet rejimi, bizde ki kuruluş biçimi de tartışılabilir, yeter ki tartışma nesnel ve bilimsel olsun; Nitekim, Mahmut Esat Bozkurt *"Gerçekleri bunlar aleyhimize de olsa olduğu gibi ortaya koymak bizim belli başlı gücümüzdür. Saklamak korkmak yalnız zayıfın huyudur". "Türkiye Cumhuriyeti ve onun devrimleri objektif ve bilimsel her türlü eleştiriye açıktır"* demektedir.

Cumhuriyet, Kemalist ve Kemalizm gibi kavramları bahane ederek çağın yetiştirdiği *"dahi"*, asker ve devlet kurucusuna saldırmak, doğruluk ve iyi niyetle bağdaşamaz.

Kemalist ve Kemalizm (tıpkı Washingtonist) gibi sözcük yada kavramlar Mustafa Kemal'e ait kavramlar değildir.

Kemalist sözcüğü, Kemal yandaşı *'Kemalci'* anlamına gelen bir sözcük olup, bunu ilk kullananlar ise *"Millet bir sürüdür, O'nun yalnız çobanıyım"* diyen Padişah Vahdettin ile işbirliği yaptığı işgal güçleridir. *"Kuvay-ı Milliyeçiler"* için kullandıkları bir deyimdir. Yunan I. Ordu Kumandanı General Nieder askerlerine hitaben yayımladığı emirde, Yunan askerlerinin muharebe kudretini ispatlamak mevzuunda, müstesna bir imkana sahip olduklarına işaret ederek... *"bu imkan neticesinde sizler Osmanlı Hükümeti'ne isyan halinde bulunan Kemal'in zulmünden masum ahalinin halaskarı (kurtarıcısı) olacaksınız"*⁹ demektedir. Bugün tıpkı AB'de yer alan bazı devletlerin *"AB'ye girmek için Kemalizm'den kurtulmanız gerekir"* dedikleri gibi.

Kemalizm, Atatürk'ün düşünce ve ilkelerini inceleyenlerin çalışmalarına verdikleri isimdir. Çünkü Atatürk millete *"hiç bir Ayet, doktrin yada doğmayı miras olarak bırakmamıştır"*.

Atatürk tüm yaşamında aklın üstünlüğüne, bilimin yol göstericiliğine inanmış, bizden de sadece bunu isteyerek gereğini yerine getirmiştir. Bu nedenle *"Kemalizm'i nasıl nitelerseniz niteleyin o, aklın üstünlüğü, bilimin yol göstericiliğidir."* Bu nedenle, *"Kemalizm, faşizm ve bolşevizmden farklıdır. Fakat ikisinden de etkilenme vardır"* gibi zorlama zırvalar bilimsel görünmek kurnazlığının şaşkınlığıdır. Ancak zırva tevil götürmez. Nitekim *Newyork Times'*den gazeteci Jimmy Fowler, M. Kemal Paşa'ya mazlum milletler için, Lenin ve Trotsky de sizin gibi konuşuyor dediği zaman Atatürk, *"Mister, nüansı gözden kaçırmayınız, Bolşevik olmak başkadır, Bolşevik'le teşrik-i mesai etmek başkadır. Biz ikinci yolu seçtik"* demiştir. Yine Atatürk, Romanya Dış İşleri Bakanı Viktor Antonesko ile yaptığı bir söyleşide şöyle diyor: *"... Esas kıymeti kendine veren ve mensup olduğu millet ve memleketi ancak şahsiyeti ile kaim gören adamlar, milletlerinin saadetine hizmet etmiş sayılmazlar. Ancak kendi-*

⁹ Atilla İlhan, Allah'ın Süngüleri, "Reis Paşa", s. 270.

lerinden sonrakileri düşünebilenler, milletlerini yaşamak ve ilerlemek imkanlarına nail ederler. Kendi gidince terakki ve hareket durur zannetmek bir gaflettir."

"Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemeliyim. Yanlışım varsa halk beni tekzip eder fakat şimdiye kadar bu açık konuşmada halkın beni tekzip ettiğini görmedim."¹⁰ Niyazi Berkes "Atatürk'ün kendisi ideolojilere karşı dikkate değer bir ilgisizlik göstermiştir. Daha doğrusu ideolojilere karşı deneyci bir tavır takınmıştır. Fakat O'nun temsil ettiği büyük tarihsel ve toplumsal olaya, geleneksel batı ideolojilerinden birini sokmaya çalışanlar başarılı olamamışlar, ona taşımadığı eğilimler yakıştırmışlardır." demektedir.

Bu kadar açık belge ve bilgiler karşısında hala Atatürk'ü çağın yüzkarası diktatörlerle karşılaştırıyorsanız, bu art niyetli olduğunuzun somut göstergesidir. Bilimden, bilimsellikten söz edip "Atatürk'e çok saygı duyuyorum, ama altı oka toptan karşıyım" dersiniz inandırıcı olamazsınız. Bilime ve akla itibar ediyorsanız, akılcılığın ve bilimsel çalışmanın olmazsa olmaz koşulu laikliği sırf altı okun bir umdesidir diye nasıl göz ardı edersiniz.

"Atatürk'ü sevmek ibadettir" diye elli yıl önce yola çıkıp "Siz isterseniz hilafeti bile getirirsiniz" diye ülkeyi bugünlere getirenlerin tüm yolsuzluk, usulsüzlük ve anti-demokratik davranışlarını Atatürk'e fatura etme kurnazlığı ile, Atatürk'ü kanlarıyla, canlarıyla, akıllarıyla kendisini Türk hissedenlerin gözünden düşürmek beyhude bir çabadır. Türklük var oldukça Atatürk de, O'nun en büyük eserimdir dediği "Cumhuriyet'te" sonsuza dek var olacaktır.

Değişim doğanın değişmez yasasıdır diye her şeyi oluruna bırakmak, yada sürekli tabuların yıkılmasını istemek, sınırsız özgürlük arzulamak, herkes birbirine karşı hoşgörülü davransın demek, ümidi küreselleşmeye bağlamak, kısa vadede somut sonuç doğurmaz. Yaşamunda saksı da bir çiçek dahi yetiştirmiş olmayanların toplumun geleceğine bir katkıda bulunmaları söz konusu olamaz. Olağan dışı koşullarda olağan üstü işler yapmak ve başarmak olağan üstü niteliklere sahip olmakla olanaklıdır.

Atatürk'ün olağan üstü yeteneklere sahip olduğunu bizim ön yargılılarımız dışında herkes, özellikle dostu düşmanı pek çok yabancı düşünür, bilim adamı ve siyasetçi kabul ve teslim etmiştir ve ediyorlar. Aslolan Atatürk'e karşı kompleks duymak değil, ona layık olmak ve onu geçmek için çalışmak, bunu gerçek anlamda somut başarılarla kanıtlamaktır. Atatürk hiç bir Türk'e başarıyı yasaklamamıştır.

¹⁰ *Ülkü Halkevleri Dergisi*, Nisan 1937 cilt. 9, S. 50, s. 363 (Bu konuşma Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Özellikle okutulmalıdır.)

Atatürk ve Cumhuriyet'e karşı saldırılarınız, Türkiye'de sadece çağdışı arayışçıları sevindiriyor. Ancak, girmek için can attığınız Avrupa Birliği politikalarımıza zarar veriyor. 02.07.2003 tarihli *Milliyet Gazetesi'*ndeki bir haberde bakın Avrupa Parlamentosu milletvekili Ozan Ceyhun ne diyor: *"Hollandalı parlamenter Arie Oastlander, Türkiye'yi bilmez tanımaz, bizim İkinci Cumhuriyetçiler ne dese inanıyor, onlardan ne duysa yazıyor"* diyor ve ekliyor *"... dertleri askerlerin yönetimdeki rolünü azaltmak"*.

Şimdi sormak gerekir, demokrasiyi Bryan gibi *"Bir demokraside ilmin ispat ettiği gerçekler değil, ancak halk çoğunluğunun inanmak istediği doktrinler fikirlere hakim olmalıdır"* şeklinde anlayan ve algılayanlar; Türkiye'de her kesimin % 90-92 oranında güvendiği tek kurum olan ordu gerektiği zaman konuştuğunda neden rahatsız olup *"asker her zaman konuşmaz"*¹¹ diye ahkam kesiyorsunuz.

Sınırsız özgürlük bahanesi ile gelişen teknoloji karşısında gerileyen sınıf fikrinizin yerine küreselleşmeyi savunmanıza karşın, cemaatçiliği etnik grupçuluğu, kuralsız, ahlaksız dejenere bir yaşamı savunarak nereye varmak istiyorsunuz?

Hazcılar

Bunlar dünyaya iz bırakmak için değil, zevk almak için geldiklerine inanarlardır. Homojen ve organize olarak Atatürk ve Cumhuriyet'e karşı değillerdir. Ancak bunların içinde Atatürk sevgisini istismar ile geçimini sağlayanlar olduğu kadar, yerli yersiz ve genelde anlamsız bir biçimde tüm pis işlerinde Atatürk ya da laikliğe sığınmak, toplumda Atatürk'e karşı antipati doğmasına neden olmaktadır. Örneğin, *"medya"*daki vur patlasın çal oynasın ya da toplumun yarısından fazlasının açlık sınırının altında yaşadığı bir ülkede, insanların adını hiç duymadığı ya da ilk kez duyduğu yemek ve tatlı tarifleri ile vakit geçirenlerin, medyadaki seviyesiz birliktelikleri *"seviyeli birliktelik"* diye özendiren, *"kimin eli kimin cebinde belli değil"* şeklindeki televoleci kültür dedikodularının, toplumun düzeyinin yükseltilmesine hiç katkısı yoktur. Ben merkezci bir yaklaşımla kuralsız yaşamın yada kuralsızlığa özendirmenin ahlaksızlık olduğunu artık anlamamız gerekir. *"Türkler fes giyip eşekle gezer."* (13.10.2003, *Milliyet*) fikrinde olan ABD ve AB'ye karşı, lütfen kendisine giydirilmek istenen fesi reddeden DAUM kadar duyarlı ve bilinçli olun.

¹¹ *Fikir ve Söz Hürriyeti*, (Çev: Avnu Başman), s. 243.

Sonuç olarak, Türkiye'nin geleceğinde Kemalizm'in -hangi anlamda kullanıldığını açıklamadan- olmayacağını söylemek, Türkiye'nin geleceğinde "Akıl ve bilimin" olmayacağını itiraf etmektir.

Atatürk bu türden hayaller için şöyle söylüyor; *"insanlar istediği gibi hayaller kurmakta serbesttir. Ancak hayallerin hakikatleri değiştirdiği hiç görülmemiştir."*

Geleceğinde "Akıl ve bilim" olmayan bir Türkiye; AB'ye girerse, orada konumu ne olacaktır?

Cumhuriyet'i kuranlara söylediğiniz gibi, "onlara" da sizin değerleriniz, hareket noktalarınız yanlış, "Saidi Nursi'nin" söylediklerini dikkate alın, kendinizi düzeltin mi diyeceksiniz? Kargaları kendinize güldürmeyi siyaset mi sanıyorsunuz?

Değerli hocamız Hirsch, ebedi hayatında ışıklar içinde rahat uyu. Atatürk ve Cumhuriyet başarısız olsaydı, Osmanlı'nın "Kulu" olma şansını da yitirip, Yunan'ın yada başka bir ulusun uşağı yada kölesi olacağının bilincinde olan milyonlarca Türk, Anadolu insanı, ATATÜRK'ü ruhunda ve iliklerinde yaşıyor ve yaşıyor. Şairin dediği gibi *"Yorulmak için çıkmadık biz, Işık için çıktığımız bu yola".*¹²

Atatürk'ü duvara asıp iki yüzlülük edenleri, tarih görecektir ve haklarında hak ettikleri yargıyı verecektir. Umarız bu yargı "hain"lik olmaz.

¹² Nail Bezel